

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

7. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE XII

AARSABONNEMENT 3 KR.

UDGIVER: MARINEFORENINGEN
EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR
MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448
ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22
VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x

ENKELTE NUMRE 25 ØRE

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

Til Medlemsbladet har Foreningen haft den Glæde at modtage som Gave fra Dansk Dampskibsrederiforening **Kr. 6000,00.**, samt fra Medlemmer saavel i København som i Lokalkredsene **Kr. 1125,00.** Til Foreningens andre Formaal er endvidere modtaget to Gaver paa henholdsvis

Kr. 1000,00. og Kr. 200,00.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at „Jyllands-platterne“ nu kan faas paa Foreningens Kontor, samt at der samme Sted endnu er nogle „Helgolandsbilleder“ samt Billeder af Admiral Suenson til Salg.

ODENSE-KREDSEN

Søndag den 5. September havde Odense-Kredsen arrangeret Fiske-tur for sine Medlemmer, og lejet den lille Damper „St. Alban“ for at sejle gennem Fjorden til Gabet, men Havguden havde bestemt Turen anderledes. Det var nemlig den Søndag, da der blæste en Nordvest Orkan, hvilket dog ikke forhindrede de gamle Marinere i at tage ud og prøve Dysten. Kl. 10 hejstes Dannebrog med Honnør, hvorefter vi straks, med Formanden ved Rattet, styrede ud af Kana-len for at prøve Kræfter med Orkanen, der dog viste sig at være den stærkeste, og da Klintebjerg var naaet, viste det sig umuligt og livsfarligt at gaa længere ud. Man lagde da ind til Klintebjerg, og gik op i den derværende Restauration for at spise Frokost af den medbragte Proviant i Haab om, at Orkanen skulde løje af. Under de mest gemytlige Former skaffedes, hvorefter der pebes til Kaffe, og her kom Sangbøgerne frem; det viste sig nemlig, at næsten alle Sogutterne var forsynet dermed, og man fordrev nu en Times Tid med Sang og Taler, ligesom vor Solosanger, Blikkenslager Michelsen, diventerede med sine udmærkede Sange. Man gik derefter til Haven for at drøfte Udsigterne til at naa Gabet, men Orkanen var snarere frisket end flovet af, saa man enedes om at gaa til Marke-tenderiet igen. Man tilbragte Tiden med Kegle- og Kortspil, og før vi anede det var Klokken saa mange, at vi maatte gaa ombord for at naa Stige, inden Mørket faldt paa. Turen dertil gik langsomt, med den høje Sø og Orkanen imod, men dette gjorde kun Stemnin-gen endnu bedre, og Sangene lød ud over det oprørte Vand. I Stige gik vi op til den hyggelige Kro, hvor vor Kammerat Christen er Vært, og havde det mest gemytlige Samvær der, og Værten viste sin Glæde over Besøget ved at spendere Cognak til Kaffen, hvilket ind-bragte ham en smuk motiveret Tak, og et dundrende Søndmands-Hurra, og det kneb med at faa de sidste Landgangsgaster ombord, da vi ved 9-Tiden skulde hjemefter. Det var saa mørkt som i en Kulgrube, men Hjemsejlingen gik paa bedste Maade; i Kahytten lød Sangen ustandselig, imens Formandens sikre Øje og Haand førte Skuden i Havn. Alt i alt kan Dagen karakteriseres som vel tilbragt og rigtig en af den Slags, som gamle Marinere er stolte af.

Den 3. November afholdt vi Pølsegilde med efterfølgende Andespil paa Industripalæet i Odense, og for første Gang havde vi indbudt

Damerne til denne Fest, som forhen kun har været for Medlemmer alene. Vi kan kun konstatere, at Festen intet tabte derved, tværtimod. Der har aldrig været større Tilslutning, og man morede sig udmær- ket, og Tiden gik saa hurtigt, at Spillet knapt kunde gøres færdig inden Lukketid, men der var ogsaa ialt 18 Numre at spille om, for- uden et ekstra Nummer, skænket af vor gode Kammerat, Togfører Steffensen. Ekstra Nummeret viste sig efter Udpakningen at være en Flaske uforfalsket „Aalborg Akvavit“. Bestyrelsen havde været lidt ængstelig ved at arrangere Spil om Ænder og Gæs i disse dyre Tider, men over al Forventning var Overskudet 158 Kr., et smukt Plus til en mager Kasse, hvorfor vi anbefaler andre Kredse at prøve noget lignende.

MARIBO-KREDSEN

afholdt den 26. Oktober paa Olsens Hotel i Maribo en Sammenkomst for Foreningens Medlemmer med Damer, og naar Aftenen kom til at forløbe saa ualmindelig festlig og interessant, som Tilfældet blev, skyldes det i første Række, at det var lykkedes Bestyrelsen at formaa Københavns-Kredsens udmærkede og populære Formand til at komme og holde Foredrag om *sin Rejse gennem Indien*.

Kl. 8 samledes man i et Antal af 60 Damer og Herrer i Hotel- lets Festlokaler, hvor Aftenen indlededes med den sædvanlige smukke og stemningsfulde Ceremoni for Flaget og Afsyngelsen af National- sangen.

Grosserer Vald. Schou holdt derpaa paa særdeles livlig og under- holdende Maade sit Foredrag, der blev en højst interessant Med- rejse gennem det mærkelige og brogede Indien ved det rige Udvalg af udmærkede Lysbilleder, hvortil Hr. Schou selv havde taget Pla- derne, saaledes at Tilhørerne fra først til sidst var ivrige indirekte Deltagere i den interessante Rejse.

Efter Foredraget samledes man i de tilstødende hyggelige Lokaler, hvor der ved Smaaborde var arrangeret en smagfuld Opdækning med Smørrebrød, Øl, Snaps og Kaffe, alt ved en anonym Giver.

Her herskede den mest udmærkede Stemning under afvekslende Musik, Sang og Tale.

Formanden, der bød velkommen og antydede de heldige Omstæn- digheder, som paa forskellig Vis havde gjort det muligt at byde Medlemmerne paa en saa hyggelig Aften, motiverede ud fra, hvad der ligger i Navnet „Under Dannebrog“, et Leve for Flaget.

Godsforvalter Marcher takkede i en kvik Tale Grosserer Schou paa det hjerteligste for den Interesse og personlige Opofrelse, han havde vist Foreningen, og fremhævede Betydningen af den nationale Følelse, som Grosserer Schou som en af sit Lands gode Sønner er et Udtryk for.

Grosserer Schou tog senere Ordet for gennem forskellige smaa praktiske Vink, der kunde tjene Foreningen til Oplysning og Frem- gang for dens Formaal, at motivere et Leve for Marineforeningens Maribokreds.

Direktør, Kaptajn Kromann takkede Foreningens udmærkede Kasserer Købmand Ric. Bech for hans enestaaende Evne til at ad- ministrere Kredsens pekuniære Forhold.

Kl. 12 sluttede den i alle Maader særdeles vellykkede Aften, der sikkert vil blive mindet længe af Deltagerne og varsle godt for For- eningens fremtidige Trivsel.

Fr. H.

FREDERIKSSUND-KREDSSEN

havde den 28. Oktober indbudt sine Medlemmer med Damer til en selskabelig Sammenkomst med Koncert, Foredrag og Bal paa Hotel Iseffjorden i Frederikssund.

Grosserer *Valdemar Schou* havde vist Foreningen den store Ære at komme til Stede og holde Foredrag. Man samledes i den store Sal, som var smukt pyntet med Planter og Vimpler, og efter at Flaget var hejst til Flagsangens Toner, sang man Kongesangen staaende. Saa bød Formanden, Slagtermester *Lund*, Velkommen, takkede Grosserer *Schou*, fordi han var kommen tilstede, ligesaa Formanden for Frederiksværk-Kredsen, Gaardejer *P. W. Petersen*, Skævinge, der var indbudt som Gæst. Derefter blev Ordet givet til Musikken, som blev ledet af vor Kammerat, Musikkdirektør *N. Larsen*, som gav et Par Numre, der lønnedes med livligt Bifald.

Derefter gav Formanden Ordet til Grosserer *V. Schou*, som fortalte om sine Rejseoplevelser paa Ceylon, et i alle Maader interessant og fængslende Foredrag, som ledsagedes af mange gode Billeder fra Rejsen. Foredraget lønnedes med stærkt Bifald.

Der blev saa pebet til Kaffe, og efter at Salen var ryddet, blev der pebet op til en rigtig Sømandsmarch, og Dansen gik livligt til Kl. 11, hvorefter der blev pebet til Panchesold. Man samledes om Puchebordet, hvor Formanden for Frederiksværk-Kredsen, Gaardejer *P. V. Petersen*, udtalte sin Glæde over at være tilstede ved denne lille Festlighed. Formanden takkede endnu en Gang Grosserer *Schou*, fordi han var kommen tilstede og udbragte et meget kraftigt Leve for ham. Derefter var der flere, som havde Ordet med smaa Sømandshistorier, og der blev sunget et Par Sange af vor udmærkede blaa Sangbog.

Saa skiltes vi for denne Gang, glade for at have et Marine-Minde mere.

AALBORG-KREDSSEN

Fredag den 29. Oktober fandt der en lille Højtidelighed Sted paa Aalborg Navigationsskole, idet Formanden, Fabr. Im. Stühr, med nogle faa, velvalgte Ord overrakte den af Kredsen udsatte Ærespræmie, Kr. 25,00 med tilhørende Diplom, til Aarets bedste Eksaminand, Aage Nissen Hansen af Aarhus, der ved den nys afsluttede Eksamen havde opnaaet det smukke Resultat af 192 Points. Højtideligheden overværedes af Eksamenskommissionen og Skolens Lærere og Elever. Præmien uddeles en Gang aarlig som en Opmuntring til vorde Styrmand, og det er at haabe, at man, rundt om i alle Kredse, hvor der findes Navigationsskoler, vil efterligne Aalborg-Kredsens smukke Ide.

Fredag den 12. November samledes ca. 150 af Kredsens Medlemmer til et animeret Torskegilde i Kildepavillonen. Denne Sæsonens første „Ulkeaften“ var helt igennem Kredsens bedste Traditioner værdig, og rundt om i de forskellige Bakker gik man med vanlig Appetit i Lag med Torsken, medens den til hver Bakke „reglementerede“ Flaske Akvavit, en Gave fra Kredsens udmærkede Sekretær, Konsul Müller, med sikker Haand udskænktes af de respektive Baksformænd.

I Anledning af 200-Aarsdagen for Tordenskjolds Død var den norske Konsul, Grosserer *V. Rytzebeck*, kommen tilstede, og som Indledning mindede Dommer Hornemann i valgte Ord om Dagens Betydning og oplæste derefter, smukt og stemningsfuldt, Holger Drachmann's Digt om den berømte Søhelt. Efter denne mere alvorlige Del af Festen, tilbragte man endnu nogle Timer i behageligt Samvær; adskillige andre havde Ordet for at tolke deres Glæde over det gode Sammenhold og Kammeratskab, der altid kendetegner de gamle Marineres Sammenkomster, og hvad de maritime „Ender“ angaar, da blev der spundet adskillige helt nye, saaledes at det blev langt ud paa Hundevagten, inden man skiltes for i den mørke Novembernat at sætte Kursen mod den hjemlige Arne.

En til Bladet foretagen Indsamling gav det smukke Resultat af ca. Kr. 200,00, ligesom Forsalget af „Jyllandsplatten“ gik i høj Grad strygende, saaledes at det, gennem disse Biindtægter Landet over, forhaabentlig snart maa lykkes Hovedbestyrelsen at afvikle Gælden, at vi igen kan faa vort Blad tildelt i dets oprindelige smukke og tiltalende Skikkelse.

KØBENHAVN-KREDSSENS SAMMENKOMST

DEN 2DEN NOVEMBER 1920.

Der er Vækst og Liv i København-Kredsen, — flere og flere udover den faste Stab af Trofaste synes at finde Belæring og Glæde ved det fornøjelige og kammeratlige Liv, som Mødeaftenerne byder paa, og ikke mindst lader det, som om Foredragene, fra hvilke sikkert alle gaa bort med ogsaa aandelig Ballast, vil kunne bidrage til yderligere at vække og samle. At dette Forhold er den bedste Belønning for Kredsbestyrelsen i dennes Bestræbelser, under de endnu mere end vanskelige Forhold med Hensyn til Leje af Lokaler og andre derhen hørende Forhold, siger sig selv.

At et Emne som „Tordenskjold“ indenfor vor maritime Forening formaade at samle et meget stort Auditorium turde det maaske være overflødig at nævne, — ikke mindst, naar Emnet belystes af en Historiker som Slotsforvalter, Museumsinspektør *Bering-Lisberg*. — Vel ca. 170 Medlemmer og Gæster var tilstede, og blandt disse

sidste 10 Marinere og, — for første Gang, — 10 unge vordende Styrmand fra Navigationsskolen, vordende Befalingsmænd i Koffardimarin, som vi i vore Formaaals Aand her bød Velkommen til at dele Arbejdet med os til disse Formaaals Fremme indenfor Handelsmarinen. Ved de kommende 5 Vintermøder er det Bestyrelsens Hensigt hver Gang at indbyde unge Mænd fra Orlogs- og Koffardimarin i et lignende Antal, for derigennem at gøre dem bekendte med vore Formaal og vort Arbejde for disse, og ogsaa med de Former, hvorunder de, naar de kommer til deres respektive Hjem Landet over efter endt Tjeneste hjemme eller fra Langfart, — efter al Sandsynlighed, vil kunne dyrke Kammeratskabet og Minderne i den hjemlige Marineforening.

Mødets Begyndelse formede sig iøvrigt som en smuk lille Højtidelighed. Som bekendt har H. M. Kongen tildelt vort 91-aarige Æresmedlem, Rentier *Clausen*, Veteran fra Trearskrigen, Dannebrogsmændenes Hæderstegn, og efter at Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, havde budt Velkommen, rettede han fra Talerstolen en Lykønskningsstale til Hr. Clausen og overrakte ham, som Gave fra Foreningen, Miniaturkorset, idet han fæstede dette paa Hr. Clausens Bryst, medens der udbragtes et Leve for ham. Den Hæder, der saaledes er vist vor gamle Ven og Kammerat, har vakt Glæde hos os alle.

Derpaa besteg Museumsinspektør, Slotsforvalter *Bering-Lisberg* Talerstolen. Spændt ventede Forsamlingen paa Udlæggelsen af det interessante Emne, — Navnet alene er jo endnu tilstrækkeligt til at faa Øjnene til at skinne paa alle raske Dreng, og hos de Ældre genkalde Minderne fra en Epoke i Danmarkshistorien, der fæstnede sig i Tankerne stærkere end saa mange andre. Og Tilhørerne blev ikke skuffede i deres Forventninger. Om Drengene i Bergen, da den velbestaltede Raadmand *Jan Wessels* Søn, *Peder Jansen Wessel*, med sine Kammerater tumlede sig i Baade indenskaers, — thi alt fra Barnsben havde Drengen „appliceret sig til Søen“, og til han, der alt den Gang havde 6 Brødre, i 1704 som trettenaarig af sin Fader sendtes til dennes gode Ven, Dr. *Peder Jespersen* i København, med Anbefalinger, for hos denne, indtil bedre Muligheder aabnede sig at blive optaget i Huset i en Domestiques Lignelse — eller slet og ret som Dreng, der formodentlig maatte gaa tilhaande med, hvad der forefaldt, om alt dette fortalte Taleren. Men allerede kort Tid derefter fandt den gode Doktor Lejlighed for sin Tjener og Protegé til at overrække Majestæten en, af *Peder Wessel* selv skreven, underdanigst Supplication om at maatte blive optagen i Kongelig Mayestæts Kadetkorps, der var oprettet i 1701, og som i Aaret 1709 i sine Rækker talte 27 Kadetter i Alderen fra 14 til 27 Aar. Men uagtet Majestæten, Kong Frederik den 4de, vist allerede da med Velvilje havde „anset“ den kønne og friske Suppliant, der knælende havde overrakt ham sin Bøn, blev der dog intet af Optagelsen i Korpsen, og to Aar efter sin Ankomst til København paamønstrede *Peder Wessel* paa Vestindisk Kompagnis Kontor til Langfart med „Christianus Quintus“, — og med Skibsnummeret Nr. 67, — som sidste Mand af Besætningen, — som Skibsdreng. Den 26. Juni 1708 vendte Skibet tilbage, og af Besætningen var da kun 26 Mand tilbage, — de øvrige havde Feberen taget i Troperne. De haarde Tørne, som *Peder Wessel* sikkert paa denne Tur havde gennemgaaet, har ikke givet ham Afsmag for Sølivet, — han havde jo een Gang for alle „appliceret sig til Søen“, — og i Efteraaret samme Aar tager han atter Hyre til Vestindien, fra hvilket Togt han vender tilbage ved Udgangen af Aaret 1710. Under Skibets Fraværelse var Krigen med Sverige udbrudt den 28. Oktober 1709, og ved sin Ankomst til Norge erfarer han, der i Mellemtiden paa sin djerpe Maade gentagne Gange, og stik imod Tidens Skik, har vovet at sende Kongelig Mayestæts flere Promemorier, — om det ikke snart blev til noget med Udnævnelsen til Kadet, — at hans Ansøgning er bevilget, og han kommer efter nogen Uddannelse i Land ombord i Fregatten „Postillon“, Kaptajn Rostgaard, der hørte til en dansk Eskadre, der under Schoutbynacht Kristen Thomsen Sehested laa paa Kryds i Nordsøen. Uforknytt som altid sender han derfra, i Februar 1711, — altsaa kun 20 Aar gammel, — en Ansøgning til Kongen om at maatte erholde Kommandoen over en Fregat. Paa en Sendelse til Norge træffer han sammen med Statholderen, Løvendal, der synes saa godt om ham, at han betror ham først Snauen „Ormen“, senere den berømte „Løvendals Galej“, med hvilken sidste han havde den kendte Fægtning med den svenske Fregat „Elfsborg“, og hvor Modstanderne skiltes under gensidige Æresbevisninger som tapre Fjender. Forinden denne Begivenhed havde han imidlertid, efter at „Ormen“ var bleven ham betroet, og med Ordre til straks at slutte sig til en anden dansk Eskadre under Admiral Wilster, — paa egen Haand tilladt sig at foretage en „Prøvetur“, fra hvilken han hjembragte en Prise, — maaske for dermed at formilde rette Vedkommeude. Med sit skarpe Blik opdagede *Peder Wessel* snart efter sin Tilslutning til Wilsters Eskadre, at ikke alt var, som det burde være, og han betænkte sig ikke paa at forklage sin Admiral hos Kongen for at spille under Dække med Fjenden, hvilket havde Wilsters Hjemkaldelse og Afsked til Følge. Den 17. Juli 1712 udnævnes *Peder Wessel* til Underløjtnant, den 28. December 1714 til Kaptajn, og efter utallige Bedrifter, som hver Dansk kender, adledes han den 24. Februar 1716 med Navnet Tordenskjold, med hvilket han paa uforglemmelig Maade er gaaet over i Historien. Samme Aar udnævntes han til Kommandør, og 1718 til Viceadmiral, — i 8 Aar fra Kadet til Flaadens højeste Stilling. Saa mødte han sin Skæbne. Han, som ved sin Djevnhed og sin enestaaende Tapperhed havde haft Kong Frederik den 4des Bevaagenhed, fordi han stede uden Omsvøb gik til Kongen selv, for hvem han nærede den dybeste Hengivenhed,

saaledes som alle de endnu eksisterende Breve til Kongen viser det, han, der ikke kendte til Krogveje af nogen Art, men tillidsfuldt gik den lige Vej til den Konge, der forstod ham, og befordrede hans Ære og Berømmelse, som han befordrede Kongens, — hans straalende Bane slukkede som et Meteor paa den mørke Himmel. Kraftig, — ja voldsom, højt begavet ogsaa i aandelig Henseende og ogsaa paa dette Omraade fremfor mange, eller de fleste af sine Samtidige, faldt han med sin lille Paradekaarde som Væge mod Oberst Stahls Sværd i en Duel under en Rejse i Nordtyskland. Datidens strenge Lov mod Duellanter gjorde ingen Undtagelse med ham, — i Januar 1721 førtes hans balsamerede Lig i et Koffardiskib og under Ledsagelse af hans Broder, Casper Wessel, fra Hamborg til København, og indsattes i Nattens Mulm og Mørke, uden Lys, Sang eller Klokkeringning i Holmens Kirkes Kapel. Saa haard var Tiden, at selv han maatte undgælde, saa lave hans Misundere, at de end ikke i Døden formaaede at give ham, hvad ham rettelig tilkom, som Søhelten og Landets Forsvarer, medens de selv havde siddet hjemme og hyttet Skindet. Først 100 Aar efter hans Død lod Kong Frederik den 6te af Alteret fra den gamle Frue Kirke danne den sorte Marmorsarkofag, hvori Tordenskjolds Trækiste nu staar i Holmens Kirke, og paa hvis Side er indhugget:

Ham nævnede hans Konge med Hæder
Hans Medborgere med Glæde
Hans Fjender med Skræk

Men det danske Folk glemte ham ikke, og Uvilje vakte den Behandling, man lod hans afsjælede Legeme blive tildel. For Folket som saadant var han Helten, og hans Ry voksede efter hans Død Dag for Dag, om dette da var muligt. For de senere Slægter op til vore Dage, og saa længe Danmark bestaar, vil hans Navn være det u dødelige, og hans Aand være forbilledet, hvor Danske værdes paa Søen. Nævne end hans Fjender ham med Skræk, saa var de dog altid sikre paa i ham at have en Modstander, der var ærlig og ligetil i al sin Færd, — og ogsaa deri kan hans Liv tjene som Forbillede for Eftertiden.

Med langvarigt og kraftigt Bifald takkede Forsamlingen for dette højt interessante Foredrag, der paa mange Maader gav et klarere Billede af Søhelten, end det, man paa andre Grundlag havde dannet sig om denne Heros i den dansk-norske Flaades og i Danmarks Søkrigshistorie. Senere vil vi maaske kunne opnaa at faa mere at høre om denne interessante Skikkelse, der, blotet for alle sagnagtige Paahæng, og fremført med Historikerens videnskabelige Realitet fremtraadte klart og skarpt paa Historiens Baggrund.

Ved den paafølgende Fællesspisning talte dernæst Hovedforeningens Næstformand, Grosserer *K. L. E. Jensen* for Gæsterne, hvorpaa Lokalforeningens Næstformand bragte Foredragsholderen Foreningens Tak for den Glæde han havde beredt os og udtalte Haabet om et Gensyn ad Aare.

Senere talte Næstformanden for Samarbejdet mellem Søværnet og Søfarten, og henvendte sig da særlig til de tilstedeværende Repræsentanter for begge, hvorefter Kommandør *Topsøe-Jensen* i en smuk Tale rettede en Tak til Marineforeningen for dennes Virken og Formaål.

Saa sang man Sangen om Tordenskjold, og dermed var Sangenes og Talernes Rækker aabnet, — i humoristiske Vendinger holdt Tegneren *Axel Thiess* en Tale for Foredragsholderen som den gamle Sømand, — som velbestaltet Styrmand med baade Længde og Bredde — og denne takkede, idet han udbragte en Skaal for det gode Kammeratskab.

Under stor Jubel reciterede Forfatteren, Kontorchef i Marineministeriet *Axel Juel* sine Digte „Danmark“ og „Flaget“, — paa den formfuldendte Maade, der er ham egen, og den Glæde, disse Forfatterens Recitationer giver hans Tilhørere, maa — om ikke dette allerede var et Faktum, — vise ham, hvor lydhør en Skare der stedse vil flokkes om ham og hans mandige Lyrik, — saa smuk og ægte dansk den er. Vi har jo indenfor Marineforeningen een Gang for alle givet *Axel Juel* Prædikat af „vor egen Digter“, — hans Tonor forstaar vi, — men vi maa dele ham med utallige andre, og det kan kun glæde os i fuldeste Maal.

Saa kom „Udskejningen“, men inden der pebes til Køjerne, lød som altid „Kongernes Konge“, — og saa gik hver til sit efter en minderig Aften.

E. V. M.

MINDEGUDSTJENESTEN I HOLMENS KIRKE

DEN 12. NOVEMBER 1920

I ANLEDNING AF 200-AARSDAGEN FOR TORDENSKJOLDS DØD

Den 12. November var det 200 Aar siden Viceadmiral *Peder Janzen Wessel Tordenskjold* paa Heden ved Reiten i det Hildesheimske udaandede efter det Kaardestik, der brat afsluttede en Livsbane, hvis Forløb er uforglemmeligt i den dansk-norske Flaades Historie. Maaske netop denne bratte Afslutning ved sin Tragik, — der føltes fuldt af Heltens Samtidige, — lader Minderne om hans Daad træde saa meget skarpere frem for Eftertiden.

Usvækket er hans Minde i Landenes og Flaadernes Historie, som et Fællesminde for Norske og Danske.

I de fælles Vande faldt hans Virke, og Lyset fra hans ridderlige Skikkelse rækker fra Ejderen mod Syd til Nordkap i Nord og vil aldrig forgaa.

Paa Marineministeriets Vegne modtog om Morgenens udenfor Holmens Kirke D'hr. Kaptajn *Wolfhagen* og Premierløjtnant *Ramlau-Hansen*, den norske Regerings Repræsentant, Oberstløjtnant af Ingeniørerne *Graff-Wang* og den af D'hr. Vicekonsul *Koren*, Grossererne *Wattne* og *H. A. Suhrke* og Kontorchef *Lund* bestaaende Deputation af den norske Koloni i København, hvortil sluttede sig Marineforeningens Deputationer fra Landsforeningen og Lokalkredsen for København, bestaaende af de respektive Formænd og Næstformænd. Man begav sig op i det smukke gamle Kapel, hvor *Tordenskjold* hviler sammen med *Niels Juel*, og hvor den smukke sorte Marmorsarkofag var smykket med Grønt og Chrysantemum. Den norske Deputation henlagde paa Sarkofagen en stor Laurbærkrans med Baand i de norske Farver ved Siden af de allerede henlagte fra H. M. Kong Haakon, det norske Marineministerium, det danske Marineministerium og den norske og danske Søofficersforening. Herfra begav man sig ud til Tordenskjolds Statue, hvor Kommandør *Mægaard* paa Marineforeningens Vegne nedlagde en stor Krans med danske Baand og den norske Deputation en Laurbærkrans med norske Baand fra Tordenskjolds Fødeby, Trondhjem.

En talrig Skare Tilskuere overværede udenfor Gitterportene denne enkle og smukke Højtidelighed.

Marinens gamle Kirke var meget smukt dekoreret med Flag langs Pulpiturernes Søjler og Alteret smykket med Grønt. Marinens højeste Officerer, Embedsmænd fra Marineministeriet, de norske Udsendinge med den norske Gesandt, Minister *Irgens* i Spidsen, den danske Kirkeminister og Handelsminister, den kommanderende General, en meget stor Repræsentation for Marinens Officerskorps og Underofficerskorps og menige Marinere samt Marineforeningens Bestyrelser for Landsforeningen og Københavnskredsen og mange af Marineforeningens Medlemmer samledes efterhaanden. Den store Forsamling rejste sig, da H. M. Kongen i Admiralsuniform, ledsaget af H. M. Enkekejsersinden af Rusland, H. K. H. Prins *Valdemar*, H. K. H. Kronprinsen, Prins *Knud*, Prinsesse *Thyra*, Prinsesse *Margrethe*, Hs. Excellence Forsvarsminister *Klaus Bernsten* og Kongens Adjutanter paa Slaget 10 traadte ind i Kirken. Med Salmen: *Forgæves er vor Kraft og Kunst*, — med Orgelet ledsaget af Basuner — indlededes Gudstjenesten, hvorefter Kgl. Konfessionarius, Holmens Provst, *H. M. Fenger* talte.

Paa denne Mindedag skal det først og fremmest siges, at naar vi samles her, da er det ikke i Hoveren over dem, som for Aarhundreder tilbage var Danmarks Fjender og mod hvem vi dengang kæmpede, — de ridderlige og tapre Svenskere. Ej heller skal det af os Danske forties fra dette Sted, at han, hvis Minde vi i Dag ærer, var Norsk. Vi mindes, at Tordenskjolds Daad skete paa den dansk-norske Flaade under det dengang fælles Flag, Dannebrog, og at det var her i Danmark hans Egenskaber naaede til Udvikling. En ægte Søn af Fjeld og Hav var han, modig og frimodig, ridderlig og ærlig i al sin Færd, — Sømanden af Guds Naade, — og han mødte modige og ridderlige Modstandere i Svenskerne. Vort Land har fostret Admiraler af samme Dygtighed som hans, maaske større i Taktiken, — men i Folkene lever hans Minde som Indbegrebet af Mod og Kækhed og fordunkler alle andre Store.

Det er ikke Krigens Væsen, Døden og den gensidige Ødelæggelse, vi her er samlede for at fejre. Det er Kærligheden til Fædrelandet, — den Kærlighed, der betyder Opofrelse, Mod, Friskhed og Kækhed, — de Egenskaber, der fyldte Tordenskjold.

Som alle Stormænd havde han sine Fjender, — levende turde de kun i det skjulte modarbejde ham paa smaalig Vis, som det er saadanne Bagtaleres Skik, — og Kong Frederik den 4de holdt fast ved sin Admiral, der stedse gik den lige Vej til sin Velynder, — men Heltens Død gav hans Fjender Kongens Øre, og end ikke for Admiralen, — Folkets Helt og Yndling, — kunde Christian den 5tes Danske Lov gøre en Undtagelse. Først 100 Aar efter at Døden havde ramt ham, gav Frederik den 6te Heltens Lig den Plads blandt de ypperste Døde, som tilkom ham. Hvad han har givet den nordiske Ungdom skal aldrig glemmes.

Ære være hans Minde.

Provsten bad derpaa Kirkebønnen og Fadervor, — og medens alle rejste sig, sang man „Kongernes Konge“, og den stemningsfulde Højtidelighed var forbi.

Hans Majestæt Kongen begav sig derpaa, ledsaget af sit Følge, op i Kapellet, hvor han paa Tordenskjolds Sarkofag henlagde en mægtig Laurbærkrans med røde og hvide Baand, og efter at Kongefamilien var taget bort, defilerede alle Deltagerne i Mindegudstjenesten forbi Kisten.

Hele Dagen samledes Folk om Tordenskjolds Statue ved Kirken, efter at Portene ud mod Holmens Kanal var aabnede.

E. M.

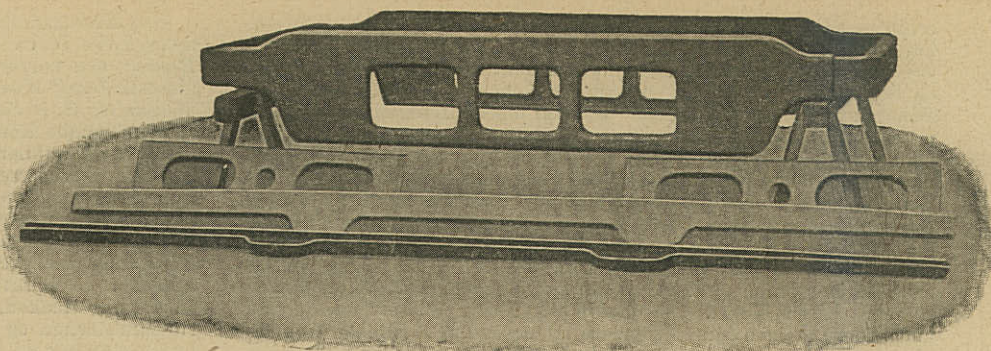
DET KGL. TEATERS FESTFORESTILLING

Overordentlig smukt forløb den af Det kgl. Teater arrangerede Festforestilling til Tordenskjolds Minde. Teatret var udsolgt, og Parkettet optaget af Repræsentanter for vor Marine med Forsvarsministeren, Excellencen *Bernsten* i Spidsen, Admiralerne *Johnke*, *Evers*, *Garde* og *Konow*, Departementscheferne *Saxild*, *Rechnitzer* og *Olsen*, Embedsmænd fra Marineministeriet og den norske Minister *Irgens* med Repræsentanter for den norske Legation og den norske Koloni, samt Marineforeningens Bestyrelser.

AVESTA JERNVERKS AKTIEBOLAG, AVESTA

TILLVERKAR OCH FÖRSÄLJER:

Pressad-, Flänsad och
Bockad plåt till ångpannor, lokomotiv-, malm-
 och järnvägsvagnar m. m.
Vattengassvetsade gas- och lufttrycksbehållare,
 högtrycksledningar för vatten och ånga, lo-
 komotivfyrboxar, och korrugerade eldrör till
 ångpannor samt
Autogénsvetsade plåtarbeten.
Ångpanne-, Konstruktions- och Cisternplåt
 samt **Tunnplåt** alla slag, äfven korrugerad.
Helpressade behållare för syrgas, ammoniak,
 kolsyra och tryckluft.
Stång-, Vinkel- och Spantjärn.

LEVERANTÖRER TILL STATENS OCH ENSKILDA JÄRNVÄGER I SVERIGE

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK, HAGFORS JERNVERK,
 NYKRAPPA JERNVERK OCH STORFORS RÖRVERK

tillverkning och försäljning af

SIEMENS MARTIN- och BESSEMERSTÅL samt

Kall- och varmvallsadt järn och stål; valsadt och smidt verktygs-
 och borrarstål, valsad och dragen järn- och ståltråd, stålspekt, bandsågar,
 trådspik, trä- och metallskruf, åkdons och järnvägsfjädrar m. m.
 Varmvalsade tuber och rör, alla slag. Kalldragne rör för vatten-
 rörsångpannor, kondensatorer, velocipeder m. m.

Telegrafadress: UDDEHOLMS, UDDEHOLM — Postadress: UDDEHOLM

Förkallvalsadt och draget stål och järn samt
 trådspik post- och telegrafadress: MUNKFORS

NAAR-DEK-ANBRINGES-EN-FOTOKLIP
 PAA-KAMERAET-KAN-MAN-SELV-
 KOMME-MED-PAA-BILLEDET

Enhver Amatør-Fotograf

bør anskaffe sig en

„Fotoklip“,

kan anbringes paa de fleste Kameraer

Fotografiapparater

i stort Udvalg fra smaa
 Lommekameraer til alle større Formater

Forsøg vor Special-Afdeling

for Fremkaldelse,
 Copiering, Forstørrelser etc.
 Sagkyndig Vejledning gives

Stort Udvalg i

Prismekikkerte

fra Zeiss, Busch og Goerz

Kongsbak & Cohn

største Specialforretning i Danmark

Nygade 2, Kbhvn. K. Tlf. 2569

Vore ærede Medlemmer anmodes om velvilligst
 at støtte vort Blad „UNDER DANNEBROG“
 ved at rekvirere en Annonce i Felter paa ca. 2 cm.,
 2spaltet. Bestillinger modtages af

„UNDER DANNEBROG“S
 ANNONCE-EKSPEDITION

DR. DAGMARS ALLÉ 22 St. — VALBY
 TELEFON: VALBY 828 x

*Færdige
 Herre & Drenge
 Klæder*

Elegante engelske og franske Stoffer,
 altid det nyeste i Snit og Forarbejdning.

Vort Lager er saa stort, at vi er i Stand
 til at tilfredsstille hver enkelt Kundes
 personlige Smag og Ønsker.

Axel Nøtterstrøm.
 VESTERBROGADE 17

Søkort-Arkivet.

Søkort, Farvandsbeskrivelser, Fyr-
 lister m. m. over alle danske Farvande
 samt Kort over Nord- og Østersøen ud-
 gives og forhandles af Søkort-Arkivet.
 Fortegnelsen over Forhandlingsartik-
 lerne findes hos Boghandlerne og i
 Yachtklubberne. Arkivet giver enhver
 Oplysning til Valg af Kort. Salg fore-
 gaar fra selve Arkivet, Toldbodvejen 19,
 Hverdage fra Kl. 9—3. Telefon Milit-
 ær 177; endvidere hos Blankensteiners
 Eftfl., Toldbodvejen 48, samt hos Lan-
 dets Boghandlere og Skibsproviante-
 ringshandlere.

G. Holm-Petersen

Direkte
 Import fra
 Syden
 af ægte
 Druevine.

A/S NORDISKE METALVAREFABRIKKER
 KJØBENHAVN
 ELEKTRISKE BELYSNINGSLEGEMER
 OG
 ELEKTRISK INSTALLATIONSMATERIALE
 PRØVELAGRE, AMAGERTORV 25. TLF. 3371.
 LEVERANDØR TIL MARINEN

Deres Majestæter Kongen og Dronningen og hele det kongelige Hus overværede Forestillingen, der indledes med Halvorsens Tordenskjolds-Suite: „Tordenskjold udi Action“ og „Tordenskjolds Lig føres til Kapellet“. Da Tæppet gik op, stod kgl. Skuespiller *Johannes Poulsen* paa Scenen og fremsagde *Axel Juels* malifulde Prolog, hvis Strofer ikke kunde have haft en bedre Fortolker, og som med Rette høstede stærkt Bifald. Efter en Pause gik derpaa Tæppet op for Øhlenschlägers Tragedie „Tordenskjold“, og den, som vi mindedes, traadte levende frem, saltvandsfrisk og djærv, en herlig Skikkelse i Digterens Vers og i Handlingens Fremadskriden, der paa en mærkelig Maade slutter tæt og virkeligt til Historikernes sidste Resultater i Forskningen af Søheltens Liv og Endeligt, — og ikke mindre levende i Skuespillerens Opfattelse af Rollen, i hans Fremstilling af denne „norske Matros“, der bar ikke blot sin ny erhvervede Adel udadtil, men i sig selv havde den Hjertets Adel, der gjorde ham til den ridderlige Kæmper og sanddr Mand i sin Færd. Den dygtigt gennemførte norske Accent, hvormed *Johannes Poulsen* gengav Tordenskjold, gav Skikkelsen endmere Relief mod de andre Rollehavende, — en helt igennem interessant Præstation med enkelte overordenlig smukke Partier.

Paa en smuk og værdig Maade havde vi fejret Tordenskjolds Minde.

E. M.

EN TAK FRA DEN NORSKE KOLONI I KØBENHAVN.

Marineforeningen har efter Mindefesten haft den Glæde fra den norske Koloni i København at modtage saalydende Skrivelse:

Til Marineforeningen.

Hr. Grosserer Valdemar Schou.

Paa den norske Kolonis Vegne beder vi Dem modtage vor erkendtlige Tak for Deres imødekomende Velvilje mod os i Anledning af 200-Aarsdagen for vor fælles Nationalhelt, Tordenskjolds Dødsdag.

I Erbhødighed.

Koren. Wattne. Suhrke. Lund.

Marineforeningens Skyttelav.

Første Skydeaften, Tirsdagen d. 9. Novbr., var der en Tilslutning, som varsler godt for Sæsonen. Takket være vor gode Kammerat, Restauratør *I. C. Christensen*, der har skænket en ny og fortrinlig Bøsse til Lavet, kunde der skydes paa to Baner. Et lille Arrangement med Borde agten for Skydepladserne, hvor en stille L'hombre kunde dyrkes, gjorde fortjent Lykke. De store Kuglers Rullen paa Keglebanen akkompagnerede smukt de mindre Kuglers Knald, naar de søgte Vej gennem Luften til Skiverne. Aldrig er der skudt saa mange Pletter. Skyttekongens Trone begyndte at vakle, Konkurrencen blev stor.

Ved Bordet blev Kammeraterne budt Velkommen af Formanden, Fabrikant *Schultz*, der aflagde en lille Beretning om, hvad der var sket i Lavet siden sidst. Livligt Bifald vakte det, at Kassereren, Kammerat *Nath*, som Fødselsdagsgave til Lavet havde skænket det kommende Aars Patronforbrug, ligesom han jo ogsaa er Giver af alle Patroner, der er skudt af i forrige Sæson. Paa samme Maade modtoges Meddelelsen om en anden Fødselsdagsgave, nemlig fra Antikvitetshandler *Pedersen*, en smuk antik Metal-Dirigentsklokket.

Da det var første Gang, at en Kammerat kunde møde med Lavets smukke Æresemblem, benyttede Formanden Lejligheden til i velvalgte Ord at foreslaa, at Sæsonens første større Hyldelse skulde ydes dets Bærer, Grosserer *Vald. Schou*. Saavel Talen som den begejstrede Jubel, hvormed Skaalen blev udbragt, vidner om, at det ikke var Overdrivelse, naar Grosserer Schou betegnedes som Lavets bedste Ven.

Dernæst gaves Ordet til Aftenens Foredragsholder, Ingeniør *Mikkelsen*, der gav en populær Fremstilling af den traadløse Telegraf og paa en livlig og fornøjelig Maade fortalte om sine mange interessante og muntre Oplevelser i Telegrafrummet. Den vittige og lune Gengivelse af de pudsige Situationer og Tilfælde, der kan forekomme for en traadløs Telegrafist, bragte Munterheden hvert Øjeblik til at stige meget højt.

Formanden tolkede Kammeraternes Tak for det indholdsrige Foredrag, idet han benyttede en Udtalelse af Fabrikant *Johnsen* til den nuværende Bestyrelse: „I har sku fat i den rigtige Ende“.

Efter nogle af vore muntre Sange talte Lokalkredsens Næstformand, Arkitekt *Marston* varmt for Formanden, der 22 Aar tilbage i Tiden

havde været hans Underkanoner i Fregatten „Fyen“, og derefter for den danske Sønderofficer og hans fortjenstfulde Gerning. Arkitekt *Marstons* smukke Ord og Kammeraternes varme Tilslutning maatte glæde enhver Underofficer, fordi det vidner om det udmærkede Forhold, der herskede ombord og de gode Minder derfra.

Kammerat *Gammel-Holm* fortalte muntert og drastisk om dengang han som E. K. 1 laa i „Dronning Marie“, og Formanden kom ombord som frivillig Lærling. Da skældte han paa og jagede med de forbandede Unger, der altid var i Vejen, og tænkte ikke paa, at de 40 Aar efter skulde blive gode Kammerater.

Lavet fik endnu en Gave, idet Kammerat *Sonnemann*, der hele Aftenen havde akkompagneret til Sangene, skænkede en meget smagfuld Metalflagstang til vor stilfulde Lavsstander, vort Mærke, den forgyldte Søstjerne paa ren hvid Bund.

Op det store Besøg er en Borgen for, at det efterhaanden er gaaet op for Kammeraterne, at man nok skal skyde i Skyttelavet, men ikke „skyde over“ en eneste Mødeaften.

Til Brug for en eventuel *Nytaarsavis*, *Revue e. l.* bedes Kammeraterne indsende smaa Bidrag (2 eller 4 Linier) paa Rim om Personer eller Begivenheder.

Tilsagn om Gaver til Tombola eller Auktion etc. er velkomne og modtages *Korsørgade 29* og *Østerbrogade 21 Stuen* inden Jul. Til Avisen modtages Bidragene ogsaa pr. Telefon: Øbro 2002 y eller Øbro 3712.

Kammerater, der til Nytaarsfesten vil foredrage en Sang e. l. (ogsaa Duetter), bedes melde sig samme Sted.

FREDERICIA-KREDSSEN

afholdt den 14. November 2 Aars Stiftelsesfest i Hotel Viktoria, hvis Sal og Selskabslokaler var overordentlig smukt pyntet med Flag og Guirlander.

Festen, i hvilken deltog ca. 100 Damer og Herrer, forløb — som alle Marineforeningens Sammenkomster — ganske overordentlig smukt, den var præget af en ypperlig Stemning og den foregik under fuldt maritime Former.

Efter at Flaget var hejst til Fanemarschens og „Kong Christian“s Toner bød

Formanden, Kaptajn *Christiansen*, Velkommen og foretog en Medailleuddeling.

Kaptajnen mindede om, at under den nys afsluttede Verdenskrig var vi, og som Følge deraf ogsaa vor Marine, sluppen for at komme med. I 1864 derimod maatte vor Hærmagt bukke under for den langt stærkere Fjende. Et Lynglimt var det, at vor Marine hævdede den danske Søkrigers stolte Traditioner, særlig den 9. Maj ved Helgoland.

I 1874—75 uddeltes der Erindringsmedailler til Deltagerne i Krigen, men alle fik den dog ikke. I Aften vil vi hædre en af dem, der deltog i Slaget ved Helgoland og som var med til at sætte sit Liv i Vove for Fædrelandet, nemlig fhv. Skipper *Hans Jacob Andersen*, som deltog i Slaget ombord paa Fregatten „Hejmdal“. Naar Andersen ikke tidligere har faaet Medaillen, da skyldes det hans Beskedenhed. Han var paa Langfart, da Medaillerne uddeltes, og da han kom hjem, mente han ikke, at det kunde nytte at melde sig. Dette er nu opdaget, og Fejlen skal i Aften rettes. Helten fra Søen, der er bleven gammel og graa, skal nu have sin fortjente Hæder, idet Medaillen skal heftes paa hans Bryst.

Formanden oplæste derefter Diplomets Ordlyd og heftede, medens hele Forsamlingen stod op, Medaillen paa Andersens Bryst, hvorefter han udtalte Ønsket om, at denne Stund og Anerkendelsen maatte være som en Lysstraale i Andersens Alderdom samt knyttede hertil Haabet om, at den gamle Veteran endnu maatte faa mange glade Dage.

Andersen takkede for al den Opmærksomhed, der var udvist imod ham.

Derefter blev der pebet til „Skafning“ og til Tonerne af „Holmens faste Stok“ og Fællesspisningen sin Begyndelse.

Formanden bød Velkommen til Bords og kort efter talte

Borgmester *Johs. Jensen* for Konge og Fædreland i smukke og varmtføjle Ord. Efter denne Tale lød 9-foldige Hurraraab, og man sang „Der er et yndigt Land“.

Fiskeeksportør *Holger Munck* holdt en velformet Tale, i hvilken han understregede, at den danske Sømand i særlig Grad havde Anledning til at elske og ære Flaget, thi direkte under dette foregaar jo hele hans Livs Virken. Taleren sluttede med et Leve for, at vort kære gamle Dannebrog, som vi alle elsker og ærer, til seneste Tider maa vaje over et frit og selvstændigt Land og Folk. („Vift stolt paa Codans Bølge“.)

Havnefoged *Smidt* talte, efter at Musikken havde spillet „Moders Navn har en himmelsk Lyd“, stemningsfuldt for Kvinden; Taleren sluttede med nogle fornøjelige Vendinger, til hvilke knyttedes en Sang for Damerne, og efter at han havde udbragt et Leve for Marineforeningens Damer, sang man „Sparsomt i Norden“.

Blikkenslagermester *M. Ottesen* mindede om, at man for to Aar siden var begyndt med nogle og tredive Medlemmer, men nu har Foreningen 99 Medlemmer. Han sluttede med et Leve for Marineforeningen. („Holmens faste Stok“.)

Efterat Formanden havde oplæst et indløbet Telegram fra et Medlem talte Næstformanden.

Lokomotivformand *Erichsen*, for Veteranen, der i Aften havde faaet Medaillen; ved et underligt Tilfælde netop i Aar, det Aar, da en Del af det, som han havde været med til at kæmpe for, men som vi i 1864 havde mistet, atter er kommen tilbage til Danmark. Taleren sluttede med et Leve for Foreningens Æresmedlemmer D'hr. Frydensberg, Christensen og Andersen.

For denne Skaal takkede *Frydensberg*.

Erichsen tog nu atter Ordet og talte for Formanden, der havde udfoldet paaskønnelsesværdig Energi for at skaffe Andersen den velfortjente Medaille.

Formanden takkede og fremhævede, at det gode Udfald af Sagen først og fremmest skyldtes Landsforeningens Formand, Kommandør *Mægaard*, der med stor Beredvillighed havde ydet sin Medhjælp. Han foreslog, at Forsamlingen ydede sin enstemmige Tilslutning til, at der sendtes Kommandøren et Takketelegram. Forsamlingen sluttede med et Leve for Borgmester Johs. Jensen.

Formanden bød, efter at endnu en Række Talere havde haft Ordet, Velbekomme, hvorefter man drak Kaffe i de tilstødende Selskabslokaler.

Saasnart Spisesalen var ryddet, svang „Mændene“ med Liv og Lyst deres „Piger“ saalænge Lukkeloven tillod det; derefter blev Flaget sænket til Dæks, der blev pebet „til Køjs“ og man gik hver til sit, alle med den gode Bevidsthed at have tilbragt en Aften i et godt Lag og hyggeligt, kammeratligt Samvær.

GRENAA-KREDSEN

afholdt den 24. November Torskegilde paa Badehotellet. Tilslutningen var god. Til at deltage i Festen som Hædersgæster var indbudt Vaabenbrødreforeningens Medlemmer, og en Del af de gamle Krigere var kommet til Stede. De pristest i Tale og Sang som Tak for deres Daad. Iøvrigt forløb Festen som altid i Marineforeningen smukt og fornøjeligt. Salen og Bordet var nydeligt dekoreret, og alle Steder sporede Formandens, Havnefoged Bildes Geni som Festarrangør.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen og talte først for Kongen og senere for Flaget, Urmager *P. Sørensen* udbragte et Leve for vort udvidede Fædreland med Ønsket om, at Danmark maa bestaa som selvstændig Stat, saa længe Bølgerne ruller. Vognmand *H. Møller Udsen*, Grenaa Havn, talte for Veteranerne, der havde stridt for vort Hjem, vort Land. Bagermester *Hornsleth* talte for Sønderjylland. Fabrikant *Wichmann* udbragte et Leve for de danske nationale Farver, Redaktør *Lønskov* for Fædrelandet, Driftsbestyrelse *C. C. Hansen* for Marineforeningens Bestyrelse.

Under Spisningen blev der afsunget 6 Sange. En humoristisk af „Ulk & Co.“ gjorde stormende Lykke. En anden Sang „De gamle Skibskanon“ var emballeret i en veritabel Model af en Skibskanon, som Deltagerne maatte tage med hjem som Souvenir fra Festen.

Efter Bordet blev der spillet Lotteri om Fisk, Kartofler og et Par Flasker „gammel dansk Snaps“, og en af Havnefogden udført Fuldrigger, et flot Stykke Arbejde, bortauktioneredes. Byraadsekretær Willesen var en udmærket Auktionarius.

Ved Kaffen citerede Bagermester *Hornsleth* Steen Blichers Digt „Det blæste en Storm udi Kattegat“ og gjorde opmærksom paa, at en Søn af den Skipper Ole Jensen Jyde, som Søren Kanne ved sin modige Daad frelste fra Døden i Bølgerne, fhv. Landpost Ole Jensen i Glæsborg, var tilstede. Ole Jensen, der er Veteran fra 1864, fik sig et Leve.

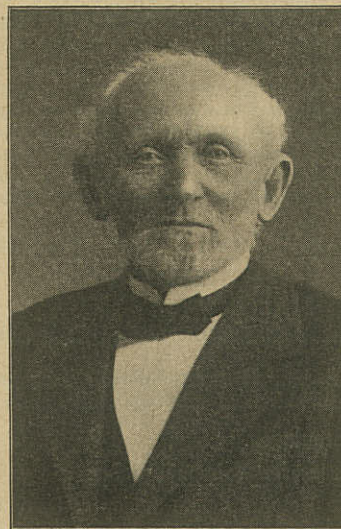
90 AAR

Odense Kredsen Æresmedlem, fhv. Skibskaptajn *C. U. Møller* fyldte 90 Aar den 24. November.

Naar man ser den gamle brave Kaptajn færdes iblandt sine Medborgere i Odense, enten til Fods eller pr. Cycle, studser man

uvilkaarligt ved Tanken om, at han virkelig er saa langt oppe i Aarene.

Kaptajn *Møller* er født i Rudkjøbing den 24/11 1830 og gik tilsøs straks efter sin Konfirmation. At han allerede den Gang var uforfærdet og brændte af Kærlighed til Fædrelandet viser dette, at han, kun fyldt 17 Aar, meldte sig som Frivillig, da Krigen brød ud i 1848. Han kom om Bord i Fregatten „Gefion“, og senere i andre Orlogsfartøjer. Efter Krigen sejlede Møller nogle Aar som Matros,

Fhv. Kaptajn C. U. Møller.

men tog derefter Eksamen og fik eget Skib. I 40 Aar har han ført Skibe som Kaptajn, og først i sit halvfjersindstyvende Aar lagde han op og solgte sit Skib, men senere var han, i 16 Aar, Forretningsfører for Dampene, som løber imellem Odense, Stige og Klintebjerg; ialt har Kaptajnen været Borger i Odense i 66 Aar. Nu nyder han en velfortjent Hvile hos sin eneste Datter.

Kaptajnen er dekoreret med russisk Redningsmedaille i Guld, som han erhvervede sig ved at redde en russisk Skibsbesætning en stormfuld Oktoberdag i Nordsøen i 1860.

Da der opfordredes til at danne Marineforening i Odense, var Kaptajn Møller en af de første, som tegnede sig og har hele Tiden omfattet denne Forening med Kærlighed og Interesse; han deltager i vore Sammenkomster, som kunde han være en Yngling, og i Udholdenhed gør han mange af os yngre til Skamme. Ved den ordinære Generalforsamling i 1915 blev Kaptajnen foreslaaet og enstemmigt optaget som Odensekredsens Æresmedlem, og vi er stolte af ham som saadant, thi ingen kan være en større Pryd for Marineforeningen end netop den brave gamle Hædersmand.

Iblandt Gratulanterne var Marineforeningen selvfølgelig den første og repræsenteredes af Formand og Næstformand, der overrakte Kaptajnen en Spadserestok med Inskription til Minde om den sjældne Højtidelighed, samtidig med at der udtaltes Ønsket om, at man om 10 Aar igen kunde faa Lejlighed til at lykønske Fødselsdagsbarnet.

Det siger sig selv, at Kaptajnens smukke Hjem paa Filosofgaden i Odense, var belejret hele Dagen af gamle Venner og Bekendte, der ønskede at vise deres Erkendtlighed. Om Aftenen havde en Kreds af de allernærmeste Venner arrangeret en Middag paa Grand Hotel til Ære for Fødselsdagsbarnet, der var saa rask og livlig som de alleryngste i Selskabet.

C. B.

